

**Conciones siue Conceptvs Theologici Ac Prædicabiles R.
D. Petro Bessæi SS Theol. Doct. Reg. Galliar. Oratoris**

De Sanctorum Festiuitatibus Anni totius, & aliis solemnitatibus - Opvs
Novvum, Figvris, Allegoriis, Similibvs Ex Sacris profanisq[ue] Scriptoribus
plenißimum, cum occurentium fidei controuersiam tractatione Editio
Qvinta. Nvnc Demvm Integre Svppletæ, Concionibvs Per Octauam Vener.
Sacramenti ...

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, 1629

Pars VIII. De digna ad Eucharistiam acceßione, an & quæ necessaria.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56262](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56262)

tur corp⁹ & sanguis. Vnde *Qui manducat hunc panem*, id est, corpus & sanguinem: *viuet in æternum*.

3. Lutherani, & plerique Caluinistarum negant (quamquam falso) Ioan. 6. quicquam agi de Eucharistia. Nos vero dicimus agi de cibo. 1. Materiali manna, & panibus à Domino multiplicatis. 2. de Spirituali: Vt, *operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam*. 3. Et de Sacramentali. Vt, *panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita*.

II. Lutherani obijciunt: Præceptum est, *Hoc facite in meam commemorationem*, Luc. 22. Sed distribuit ipse utrumq;: Ergo tenemur ad idem. Respondeo, Lutherani pertendunt id pertinere ad omnes: Caluiniani ad solos Ecclesie ministros: Digladianturq; inter se atrociter. Prius litem dirimant: quam incertum obiectent. 2. Lucas & Paulus aiunt id Soli: & post datam speciem panis, non post Calicem. Paulus vero post calicem cõditionate id reperit: *Hoc facite, quotiescunq; bibetis, in meam commemorationem*. Hic mandatur commemoratio mortis: non bibitio: quæ libera relinquatur. Si tamen fiat: fiet in commemorationem mortis Domini.

III. Caluinista, velut præceptum, vrgent istud Matt. 26. *Bibite ex eo omnes*. Respondet Marc. 14. *Et biberunt ex eo omnes*. Luc. 22 explicat dicens: *Accipite, & dividite inter vos*. Quæris: Vbi ergo Dominus præceptum dedit, si ibi non dico, de vtraq; specie nusquam. At de re Sacramenti, Ioan. 6. *Nisi manducaueritis* Et illud I Cor. 11. *Accepi à Domino, quod & tradidi vobis*: non est præceptum, sed traditio. Sicut & istud ibidem: *Cum conuenitis ad manducandum, inuicem exspectate. Si quis esurit: domo manducet*.

Quæ cætera Vitiligatores afferunt nugamenta sua, ipsorummet vanitate soluuntur in nihilum; Christiani pie sententis, & credentis animo indigna: indigna ingenio: inutilia vulgo: noxia popello.

Constat igitur, vsum Eucharistia sub vna specie nequaquam esse contra, sed vel maxime secundum sacram Scripturam. I. Non contra figuram. 2. Non contra Christi doctrinam Ioan. 6. 3. Non contra Institutionem

Domini. 4. Non contra vsum institutionis à Domino ipso vsurpatum. 5. Non contra doctrinam & vsum Apostolorum. 6. Non contra vsum Ecclesie, & omnium sæculorum: Sed istis omnibus constanter esse conformem. Ergo iuste licitum: tamen non præceptum. Superest vt digne & crebro sacras obite Synaxes studeamus. Quo de breuiter pro clausula.

PARS VIII.

De digna ad Eucharistiam accessione, an & quæ necessaria.

Lutherus tria asserit infanda. 1. Principem Eucharistia effectum esse remissionem peccatorum mortalium. 2. Hoc digniorem esse communicaturum, quo grauiorum peccatorum sibi conscium. 3. Non opus confessione: sed fide esse peccata sibi remissa. Ceteri primum propugnant, & tertium. De quo supra parte VI.

At istud isti contra Scripturam I. Ioan. 6. talia reperiuntur: *Non esuriat: Non morietur: Viuet in æternum: In me manet, & ego in illo*. At hæc sunt amicorum Dei viuentium: non in peccatis mortalibus mortuorum.

2. Ioan. 6. *Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus*. At absurdum est mortuis dare cibum & potum: cum nutriti non queant. Sanis datur, vt conferrentur: ægris, vt roborarentur. Sic Eucharistia, &c.

3. Figura id præmonstrant. Esus Agni paschalis non licitus erat nisi purificatis, & Israelitis, aut circumcisis profelytis. Num. 9. 2. Par. 30. Panes propositionis dabantur liberis ab re vxoria I. Reg. 21. Et qui aliqua pollutus immunditia edebat de carne Sacrificiorum, peribat anima eius de populo *Leuit. 22*.

4. In N. T. Dominus ante lauit pedes discipulorum, quam daret Sacramentum *Matth. 22*. Prodigus, (in exemplum:) *Luc. 15*. pri⁹ reconciliatur patri: ornatur: tum ad esum vituli saginati admittitur. Vnde *Ambr. l. 7. c. 66*. in 15. *Luc. 5*. *Vnus Panis, & vnum Corpus sumus: qui de vno pane participamus* I. Corint. 10. ergo communicaturi esse debent vniti cum Deo, & Christo capite, vt viua membra. Et cū Ec-

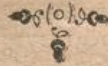
clesia & inter se. Teste Aug. Tract. 26 in Ioan. Ratio, quia Communicatio est significatio & professio trinitatis istius Unionis: At qui in peccato sunt, ab unionum earum una absumunt. Ergo indigni.

6. Ideo Probet seipsum homo, & sic de Panem illo edat. Qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit. Adversarij hanc probationem referunt ad solam fidem specialem de sibi iam remissis peccatis. At fingunt. Nam Apostolus ibidem arguit convenientes ad manducandum diuites, post sumptam Eucharistiam, splendide epulari, (quæ intemperantia est,) pauperesque deserere exclusos: (quæ immiseri cordia & superbia est,) scandalizare Ecclesiam: & profanas epulas miscere sacratissimis: (quæ profanatio est.) Ideo ait: *Alius ebrius est: alius esurit.* Et: *Nunquid domos habetis ad manducandum, & bibendum? Aut Ecclesiam Dei contemnitis: & confunditis eos, qui non habent?* Demum: *Itaque fratres, cum convenitis; invicem exprobrate. Si quis esurit: domi manducet: ut non in iudicium incidat.* Quare super talibus probet seipsum homo, &c. id est, conscientiam peccatorum suorum inspiciat: & quæ expianda, expiet: ne manducet indigne.

6. Traditio, & Sanctorum Patrum consensus testatur id ipsum. 1. Nam in Græcorum Liturgijs iam inde de ævo Ecclesiæ primæuo proclamabat Diaconus: *Sacra Sanctis.* Quo non solum arcebantur Catechumeni, ut Kemnitijs confingit: sed quicumque peccatores: ut sanctus Chrysostomus testatur hom. 16. ad pop. Ant. 2. Iustinus in Apol.

2. *Alimentum hoc apud nos appellatur Eucharistia: quod nullis alij participare licitum est: quam veram esse nostram doctrinam credendi, &c. & ista, ut Christus tradidit, iuenti.* 3. S. Cyprianus l. 3. Epist. 24. arguit eos, qui admittebant ad Eucharistiam nondum absolutos: *Nondum, ait, patientia astra, nondum exomologesi, nondum manibus ab Episcopo, & Clero imposita, Eucharistia illis datur.* Cum scriptum sit, qui edere Panem, aut biberit Calicem Domini indigne, reus erit &c. Idem toto libro de lapsis exemplo ostendit, quam sit perniciosum eum peccati conscientiam communicare. 4. Ambrosii. 6. in 9. Luc. cap. 39. *Ubi que mysterij credo servatur: ut prius per remissionem peccatorum vulneribus medicina tribuatur: postea alimenta mensa cælesti exuberet.* Idem nec vel Imperatorem Theodosium ad communionem admisit: nisi acta prius poenitentia. 5. Chrysostomus cum alibi, tum in Epist. ad Ephes. ista: *Cum tali puritate accede semper. Regem utique non audeas osculari, si os tuum olet graviter: & Regem cælorum impudens oscularis anima tua: itis oleret: &c.* 6. Augustin. tract. 26. in Ioann. *Innocentiam ad altare portate.* Rationes affert efficaces. *Nulla min. 10m.*

3. l. 4. cap. 18. quas sciens prætereo.

FINIS APPENDICIS
De SS. Communione.

CON-